

Proslava 50 letnice obrtne nadaljevalne šole v Celju

CELJE, 8. maja.

V nedeljo 7. t. m. je slavila celjska obrtna nadaljevalna šola svoj zlati jubilej, 50-letnico ustanovitve. Proslava se je vršila v dveh delih in sicer z razstavo šolskih izdelkov v prostorih Obrtnega doma in z akademijo v Mestnem gledališču.

Točno ob 8. zjutraj je otvoril gosp. dr. Alojzij Goričan, celjski župan in predsednik šolskega odbora obrtne nadaljevalne šole v Celju, ob navzočnosti lepega števila občinstva, obrtnišstva in obrtniškega naraščaja razstavo šolskih izdelkov v Obrtnem domu. Med navzočimi smo opazili zastopnika mestnega načelstva magistrata direktorja g. Iva Šubica, inšpektorja strokovnih šol v dravski banovini g. Mihajla Presla, direktorja dvorazredne drž. trgovske šole v Celju g. Marinčka, podpredsednika Okrožnega odbora obrtniških združenj v Celju g. Josipa Kirbiša, predsednika Slovenskega obrtnega društva v Celju g. Vinka Kukovca, predsednika celjske podružnice Društva jugosl. obrtnikov g. Stojana Holobarja, načelnika Trgovsko-obrtne kreditne zadruge v Celju g. Antona Lečnika in predsednike obrtniških združenj v Celju.

G. dr. Goričan je v kratkem, a jedernatem nagovoru očrtal pomen razstave, ki je plod neumornega dela učiteljstva in obrtniškega naraščaja. Od prevrata se je šola pod spretnim in taktinim vodstvom g. Joška Bizjaka razvila skoro do popolnosti, kar dokazujejo razstavljeni šolski izdelki. G. Bizjak je z ljubeznijo in razumevanjem priklenil nase obrtno mladino, ki vidi v njem svojega vzornega voditelja. Poleg njega in z njim roko v roki je deloval učiteljski zbor obrtne nadaljevalne šole, pa tudi celjsko obrtnišstvo in njegove organizacije so podpirale šolo. Vsem tem faktorjem gre največja zahvala, da je celjska obrtna nadaljevalna šola ena najboljših v dravski banovini. Pozdravil je tudi navzočega kovaškega mojstra g. Antona Gregla, ki je kot vajenec obiskoval šolo takoj ob njeni ustanovitvi. Pozval je mladino, da naj se z ljubeznijo oklene svoje šole, kajti le v izobrazbi in delu bodi naš napredek.

Kiparski vajenec Podkrižnik Hin-

ko je v imenu vajencev izročil gosp. Bizjaku lepo sliko »Pozdrav vajencev« z naslednjimi besedami:

Koliko nas je bilo vseh učencev Vaših, koliko nam ste dali dragocenih let, koliko ste nam dali vsem na pot v življenje, da pojdemo od Vas bogati, dobri v svet!

Zaman ni bilo Vaše neumorno delo, vzgojili tisoče delavnih ste ljudi, to Vaše delo je tako veliko, lepo, da zanj vso hvalo nam izreči možno ni.

V vsem našem delu živel bo spomin najlepši na Vas, zato vse naše delo plodno bo, sinovi zvesti bomo vselej domovini, obljubljam ob težkem Vam slovesu to.

Kot prav neznamen znak velike naše hvale izročam Vam to skromno delo naših rok, v spomin ga hranite še dolgo vrsto solčnih, radostnih let, ki ž njimi trud Vam plačaj Bog!

Vajenka modistka Anica Strouhalova je v imenu vajenk poklonila g. Bizjaku lepo sliko »Mak«, sreski šolski nadzornik g. Riko Pestevšek pa v imenu učiteljskega zbora relief »Vir in zahvala dela« kot znak spoštovanja učiteljskega zbora do svojega vodje.

G. Bizjak je vidno ginjen sprejel poklonjena darila in se s pristrčnimi besedami zahvalil za toliko pozornost, rekoč: »Že ob prevzemu vodstva šole sem se vas, draga mladina, oklenil z vso ljubeznijo in to ljubezen bom obdržal tudi v naprej, pa četudi bom izročil vodstvo drugi, mlajši moči. Bodite, dragi mi vajenci in vajenke, vedno zvesti domovini, naši lepi Jugoslaviji, bodite pošteni v besedi in dejanju, strmite po napredku in imejte vedno pred očmi, da boste s svojim vestnim delom koristili sebi in celokupnosti. Da smo dosegli tako lepe uspehe, gre največja zahvala učiteljskemu zboru. Lepo delo v šoli dokazuje, da ima obrtna nadaljevalna šola v Celju marljivo in izvrstno učiteljstvo, ki jamči tudi za naprej za procvit in napredek šole. Zahvaljujem se vse mmojstvom, ki so razumeli cilje in naloge šole, poš-

Dobro prezvečeno je napol prebavljeno.

Za prezvečenje potrebujete dobre in zdrave zobe in baš take si ohranite z **ODOL-om**

Z **ODOL-om** si ohranite zdravo zobovje do visoke starosti.

Ijali svoje vajece pridno v šolo, in želim, da bi tudi v bodoče vladala med šolo in obrtniki najlepša harmonija. Zahvaljujem se tudi Vam, gospod inšpektor, ki ste vedno podpirali našo šolo in skrbeli za njo prav očetovsko. Končno se zahvaljujem Vam vsem, ki ste prišli, da s svojo navzočnostjo dvignete pomen današnje proslave.

Inšpektor strokovnih šol v dravski banovini g. Mihajlo Presl je čestital g. Bizjaku in učiteljstvu k doseženim uspehom in izjavil, da se je z veseljem udeležil današnje proslave šole, ki je na višku.

Stedil je ogled razstavljenih predmetov. V pritličju so bili razstavljeni šolski izdelki moškega in ženskega krojaštva, v učilni sobi izdelki prvih razredov, v dvorani v prvem nadstropju za izdelki zadnjih razredov. Vsi posetniki razstave so se pohvalno izražali o razstavljenih predmetih in se čudili preciznosti in čistosti rizb in drugih izdelkov. Narav-

nost presenečenje pa so vzbudile slike in portreti, ki jih je izdelal mizar-ski vajenec K. Jan, pa tudi kiparska dela kiparskega vajenca H. Podkrižnika. Oba sta izrecna talenta, ki bosta lahko v teh strokah napredovala, ako bosta imela za to priliko. Podkrižnik dela v svoji stroki, za Jana bi pa bilo škoda, če bi se mu ne omogočilo, da bi razvil svoj slikarski talent.

Ob 15. je prispel g. podban dr. Pirkmajer, ki si je ogledal razstavo in se pohvalno izrazil o njej.

Ob 16.30 se je pričela v Mestnem gledališču ob precej dobri udeležbi občinstva, zlasti pa mladine, akademija obrtnega naraščaja.

Po overturi je župan g. dr. Alojz Goričan otvoril akademijo z lepim nagovorom in ponovno izrekel zahvalo vsem, ki so s svojo požrtvovalnostjo in delom pripomogli k uspehom te izvrstne šole, zlasti pa neustrahovani in vestnemu vodji g. J. Bizjaku in učiteljskemu zboru.

FIR:

Psi

Pse imam rad, najsi bodo že katerkoli pasme, prevdarne jazbečarje, samozavestne doge, bojevitve volčjake ali pa majhne, živahne foksterijerje. Vsi, tako različni po temperamentu, so vendar potomci svojih pradedov, silnih, napol divjih psov, ki so že od nekdaj drugovali človeku, z njim lovili in se borili. Nekaj elementarnega je v njih — toliko časa živimo z njimi, a nikdar jih docela ne razumemo. Njihov svet nam je nerazumljiv; seveda, saj imajo čut vonja, ki je neprimerno občutljivejši od našega. V njihovih možganih je predel, ki služi edino dožemanju in predelovanju vonjev — ves svet je zanje sestavljen iz vonjav, ne gledajo ga toliko — vohajo ga. In kadar se v pasje sanje prikrade vonj divjačine ali sovražnika, se porajajo živali v možganih vzgoin in želje in ugodja ali neprijetnosti — prav kakor v naših sanjah. Kajti psi sanjajo. V spanju pogostokrat rahlo premikajo noge, prav kakor da bi tekali, in včasih se jim izviije iz grla glas, podoben onemu, ki ga imajo pri hitrem teku za divjačino v zanosu lov-ske razigranosti.

Tako čudno različni so od nas in vendar tako slični! Psi so občutljivi in večkrat naravnost prevzemajo manire svojega gospodarja. Njegov duh jim je tuj, ne pa njegove kretnje in včasih niti njegova čustva ne. Nemci pravijo: »Kakršen gospod, takršen pes.« Ne brez vzroka. Razen dresure prevzame pes tudi ves način svojega gospodarja. Tatov pes je prekanjen in tatinski, lovčev pes strasten lovec, mesarjev pes sirov, luk-susni pes pa eleganten in praznoglavl — prav kakor gospodarji. Mnogi psi so ponosni in nečimerni. Uživajo v uspehih, a tudi v lastni zunanosti. Zabaven je pogled na »boljšega psa«, ki z neznanskim zaničevanjem gleda na počestno sodrgo, živali, ki mu niso ravne in ki sploh ne »prihajajo v poštev«. Kako neprijetno mu je, če se zamaže ali pa če ga je, o joj, močnejši tovariš s ceste zagrabil in povaljal v blatu! Če se negovanemu psu pripeti kaj takega, se čuti naravnost osramočenega. Videl sem pse, ki so v takem slučaju povešali glavo in rep ter se bali domov. V svojem vedenju so bili podobni dečku, ki je pomazal nedeljsko obleko.

So trenutki, v katerih je pes človeku tovariš, predvsem lovski pes.

Seveda se mora učiti lova, ko pa se je izuril, misli na lasten način in ve, kaj je vreden. Lovec iztegne roko in ukaže: »Išči!« Pes skloni glavo, a nekako vendar ve: »Brez mojega nosu gospod vendar ne bi ničesar našel!« Psi so pogostokrat podobni služabnikom, ki imajo lastno mnenje. Tak je bil jerebičar Veran, ki ga že davno ni več med živimi. Če je šel kdo z njim na lov in zgrešil divjačino, ga je pogledal postrani, tako žalostno in prezirljivo hkrati, da je bilo še vsakemu nerodno. Zgodilo se je že, da psi s slabimi strelci sploh niso hoteli na lov — to je bilo kar pod njihovo častjo.

V takih stvareh so čisto človeški, a drugič so nam zopet prav nerazumljivi. Bojijo se strahov, ki jih mi ne vidimo, in mislim, da so na svoj način neznansko praznoverni. V mesečnih nočeh posebno radi lajajo ali pa zategnjeno tulijo kakor volkovi. Očito je to običaj iz pradedovnih časov, ki se je ohranil do današnjega dne. Še v najbolj krotkih pseh se včasih javi, vzdrami neugnanost njihove prvotne narave. Čudna čustva iz davnine, iz časov, ko je bila narava svobodna, divja in mogoče močnejša kakor sedaj. Mislim, da sta predvsem dva človeka pse posebno

dobro razumela: Ernest Seton Thompson in Jack London, Amerikanca iz prirodne, divje Amerike, ne iz onih velikih, kamenitih puščav, ki se imenujejo velemera. V teh so živali danes že silno redke. — Civiliziranec se je s telesom in dušo predal strojem, da bi ga odvedli še dalje od narave do sigurne in zaslužene propasti.

Psi nam predstavljajo del narave, iz katere smo prišli. Čudovito primitivni so in čudovito krepki. Mogoče jih imamo zato radi, ker čutimo v njih veličanstvo naših lastnih animalnih sil. Veseli smo, če čutimo njih živalsko (in otroško!) radost nad lastnimi gibi. V njih je sproščena, ki jo dosegamo civiliziranci le redko, mi, ki nam je glava polna nemirnega znanja, za katerim se skriva skrb in tegoba. Človek, ki je čisto tak kakršne so živali, greši proti lastni naravi, ki nam je pa v živalih vendar sorodna in draga.

Bernard Shaw je bil še majhen deček, ko so mu povedali, da bo on, če bo priden, sicer prišel v nebesa, ne pa tudi domači pes in papagaj, njegova prijatelja. Mali Shaw je takoj kategorično izjavil, da v takšna nebesa ne mara, in jaz sem čisto njegovega mnenja.

Vajenka Strouhalova je deklamirala pesem »K petdesetletnici obrtne nadaljevalne šole v Celju«, ki jo je zložil učitelj g. Fran Roš. Sledile so tri pesmi mešanega mladinskega pevskega zbora obrtniškega naraščaja pod vodstvom strokovnega učitelja g. Peca Šegule. Učinkovito so zapeli Premrlovo »Slovanska pesem«, Fajgljevo »Domotožnost« in Sattnerjevo »Nazaj v planinski raj«. Sledil je ljubek rajalni nastop vajenk, ki so pod vodstvom učiteljice gđ. Anice Flegove izvajale ples »Mladost — radost«. Mlade vajenke so izvedle to točko prav zadovoljivo.

G. Joško Bizjak, vodja obrtne nadaljevalne šole v Celju je predaval o zgodovinskem razvoju šole. V dobi dolgih 50. let je bil tudi ta razvoj trnjeva pot in premostiti je bilo treba mnogo težav, predno je dosegla šola današnjo višino. Med drugimi je omenil tudi g. Vinka Kukovca, župana celjske okoliške šole in predsednika Slovenskega obrtnega društva v Celju, združnega komisarja g. Ignaca Založnika, g. Ivana Rebeka, prvega slovenskega župana celjskega, g. dr. Jura Hrašovca in današnjega župana g. dr. Goričana, ki imajo velike zasluge za to šolo, v kateri uživa danes pouk okrog 400 vajencev.

Sledile so zopet tri pesmi mladinskega zbora: Vodopivčeva »Vipavska«, dr. B. Ipavca »Leži polje ravno« in Adamičeva »V gozdu«. Mladinski zbor je izvajal vse pesmi precizno in dovršeno. Ta mladinski zbor je edini te vrste v naši banovini in zasluga zanj gre Slovenskemu obrtnemu društvu v Celju.

Vajenci so izvajali pod vodstvom učitelja g. Miloša Preloga telovadni točki »Pozdrav telesni vzgoji« in preskoke čez mizo. Telovadni točki sta bili dovršeni in eksaktno izvedeni. Mladi telovadci so želi živahen aplavz.

Nad vse lepa je bila živa slika vajencev in vajenk, ki je predstavljala delo v šoli in mojstrovih delavnicah.

Pri akademiji je sodeloval orkester Celjskega godbenega društva.

Šolskemu vodstvu, učiteljstvu in vajencem iskreno čestitamo k lepo uspehi prireditvi z željo, da bi nas tudi v bodoče večkrat presenetili s tako lepimi točkami, in da bi obrtna nadaljevalna šola tudi v naprej stremela za napredkom.

ILJA ERENBURG:

Hugenberg, „Ufa“ in nemški patriotizem

Pričujoči članek naj bo moj odgovor na notico »Deutsche Zeitung« z dne 30. aprila 1933., kjer me ta list imenuje »kratkovidnega napadalca Ufe«. Predrzo pa je podtikanje, da me je pri pisanju članka vodila kakršnakoli strankarska strast, še bolj drzno je podti-

kanje, da propagiram tujejezične filme, kakor da je nemščina naš materni jezik, vsi ostali jeziki pa »fremdsprachig«. Gospodje okoli »Deutsche Zeitung«, da ne boste mislili, da samo jaz napadam »Ufo«, vam sporočam: **V Zagrebu so sklenili, da od 1. junija dalje ne bodo naročili niti enega nemškega filma več**, in to iz umetniških vidikov, ki so tudi mene vodili, ko sem pisal članek o »Ufi«. Sicer pa naj spregovori slavni ruski pisatelj Ilja Erenburg, kateremu vendar ne morete odrekati objektivnosti. Kar se pa tiče naše mladine, ki naj bo **narodno vzgojena**, povdarjam slej ko prej: »Ufini« filmi niso duševna hrana za našo mladino, ti filmi uplivajo kvarno na mladino, zahtevamo predvsem **francoske** filme in ne ameriške, kakor trdi »D. Z.«

Milan Košič.

Hugenberg ima vse, kar je potrebno človeku, ki hoče vladati: dušo cesarja, lice stražmojstra in svoje ljudi v vseh bankah. Do oblasti se je povzpел v tistih letih, ko so navadni smrtniki jedli krompir v oblicah in ga solili s svojimi solzami. Upokojeni uradniki, Hugenbergovi somišljeniki, so takrat prodajali rjuhe in sladkornike, Hugenberg pa je kupoval akcije. Kot pošten Nemec je kopičil bogastvo, da ne bi prišlo v roke tujcem.

Ko so policaji pomirili poslednje puntarje in je marka spet iznova vstala na noge, je Hugenberg postal gospodar Nemčije. Med njegovimi zvestimi je nemalo profesorjev. Eden izmed njih, namreč profesor Bernhard, je pojasnil strmečemu prebivalstvu: g. Hugenberg bogati samo zavoljo zvišenih idealov.

Ko je imel Alfred Hugenberg dvajset let, je pisal stihe. Ti sicer niso bili posebno komplikirani, toda polni najplemenitejših čustev:

»Ljubezen je sestra zarje,
ljubezen je sveta carica...«

Kmalu pa je Hugenberg zapustil poezijo in se pričel baviti z resnejšimi stvarmi: postal je ravnatelj Kruppovih tovarn. Nikakor pa se ni izneveril liričnim načelom: »Na nas gleda oko cesarjevo... Obrambna pripravljenost in vojaški duh sta največji kreposti našega naroda...« Nič zato, če so Kruppove tovarne dobavljale orožje tudi sovražniku, denar se je zbiral v rokah pravih Nemcev. To ni vulgarni patriotizem, marveč globoki in premišljeni patriotizem, patriotizem g. Hugenberga.

Hugenbergu ni dovolj, če ima denar in čast, on se poleg tega bavi tudi z vzgojo naroda. Ustanovil je institut s tajinstvenim imenom »Din-

ta«. Za to dejanje ga je blagoslovil sam Oswald Spengler, podpirali pa so ga ravnatelji vseh trustov. »Dinta« se mora boriti s pogubnim materializmom. Hugenberg je kajpak idealist in želi, da bi se sleherni porurški rudar dvignil nad vse dosegljive duševne višine. »Dinta« izdaja »Rudarski list« — delijo ga delavcem brezplačno. »Dinta« ustanavlja šole za otroke in tečaje, prireja predstave. Poleg tega propoveduje potrpljenje, delo, varčnost in patriotizem, to se ve, ta patriotizem ni čez mero komplicirani patriotizem tajnega svetnika Hugenberga, ampak navadni patriotizem, dostopen razumevanju priprostega.

Nemogoče je torej, da Hugenberg ne bi znal pravilno oceniti belega platna s premikajočimi se sencami! Že zdavnaj, še v vojnih letih, je izgotavljal patriotske filme, polne bodrosti in heroizma; filmi so nadomestovali pojemajoče kalorije. Ko se je Hugenberg trdno postavil na noge, si je sklenil podrediti vso nemško filmsko industrijo. Če zgrabiš stvar na pravem koncu, ti postane kino vir ogromnih dobičkov. To je dobro vedel in ni nikoli pozabil na svojo zgodovinsko misijo.

»Ufa« je pred bankrotom. Defecit dosega 50.000.000. Banke odklanjajo podporo nesigurnemu podjetju.

Tedaj je prišel odrešenik. Strogo je vihal viljemovske brke. Pod brki je igral smehljaj zadovoljstva.

To se ve, Hugenberg ne dela kar tako tja v en dan, on ni filantrop, ampak podjeten človek. Za vsak izvod »Rudarskega lista« prejema od trustov po deset pfenigov. Preden prevzame z deficitom obremenjeno »Ufo«, si mora zagotoviti blagoslov drugih patriotov.

Na čelu »Konzorcija Hugenberg« stoji dvanaest ljudi. Ta številka odgovarja vsem tradicijam. Hugenberg pravi: »dvanaest nacionalno mislečih ljudi«. Pravi jim tudi »streha«. Pod zemljo rijejo delavci, na zemlji čivkajo pesniki založbe »Scherl«, ogromno stavbo pa pokriva streha. To je abeceda stavbne umetnosti. To je tudi abeceda lepe idealistične družbe. Med dvanaestimi izbranci je g. Albert Fegler, predsednik »Jeklenege sindikata«, g. Emil Kirdorf, lastnik premogovnih revirjev, senator Witteft, ravnatelj »Privatne banke«, minister narodnega gospodarstva dr. Becker in nekaj drugih idealistov. Hugenberg ceni tudi znanost: profesor Ludwig Bernhard ni ne tovarnar ne bankir, on je samo avtor debele razprave o нравstvenih vrednotah Hugenberga. Tajni svetnik je povzdignil profesorja do »strehe« — g. Ludwig Bernhard je eden izmed dvanaestih. Sicer pa, ta dvanaestorica, to so le apostoli. Mesija je Alfred Hugenberg.

Švicarske ure, zlato, srebro, razna darila, optika, originalna Zeiss-ova očala, prvorazredna popravilnica. ANTON LEČNIK CELJE, Glavni trg 4.

Tovarna »Ufe« je v Babelsbergu pri Berlinu. Okrog in okrog vlada tišina, kakor v kakem letovišču: smreke in gospodične. V tovarni pa nenehoma delajo.

Pomočnika gosp. upravnika Kliča sporočajo številke: 450.000 kvadratnih metrov, 42 stavb, 1000 »jupitrov«, 10.000 kosov pohištva, 8000 kostumov, 1800 lasulj...

Številke je mnogo in patetične so. Na žalost je ena izmed njih malce premeglena: »40.000 drugih predmetov«. Težko je ugotoviti, koliko je na primer med temi drugimi predmeti orlov, lepo modeliranih orlov nekdanjega, pa še zmerom živečega cesarstva. Paviljoni, hodniki, dvorišča, vse je polno te ponosne perutnine. Snemajo jo, prenašajo, postavljajo. To ni ljubezen do ptic, to je vzgoja naroda.

Hugenberg prične od daleč: kako je bilo prej prijetno živeti! Orli carujejo nad paradami. Orli krasijo zmagovalce. Davno minulo življenje je videti nežno, privlačno: »Ni brezposelnosti, ni prenapolnjenih avtomobilov, tudi zakrpanih hlač ni in ne vodene juhe. Bobnarji junaško bobnajo. Ulanci zmagujejo. Dekleta jim mečejo cvetje in srca. Da, to je bilo življenje!...«

Ali je bilo to res že tako zdavnaj? ... Pred vojno... Sto in sto figurantov v oficirskih uniformah postopa po babelsberških dvoriščih. Orli letajo. Godba igra. To je vesela operetna. Damski dekolteji. Poljubi največjega merila. Naivne pesmice. Polkova čast in ljubezen očarljivega dekleta. Kako so včasih živeli!...

Film bo šel po vseh gledališčih »Ufe«. 112.000 prostorov. Vse razprodano. Milijoni src. Temna neodoljiva otožnost, prijetna po sedenju pri pisarniških knjigah in strojih. Kako so včasih živeli!...

Figuranti bočijo prsa, prevezujejo meča, njihov pogled je izmučen. To niso navadni figuranti, niso sodrga, dno Berlina, ne, to so somišljeniki tajnika svetnika Hugenberga, heroji »Jeklene čelade«. Tu ni sumljivih materialistov... Celo petletni malček, ta mali debeluhar, je sin patriota in bodoči hrabri vojak.

(Konec prih.)

Občni zbor kluba damskih frizerjev v Celju

V klubovi sobi hotela »Pošte« v Celju se je vršil pred dnevi redni letni občni zbor I. kluba damskih frizerjev za dravsko banovino s sedanjem v Celju. Pozdravnim besedam predsednika g. Tačka je sledilo tajniško poročilo, ki je pa bilo kratko, ker je klub šele v razvoju. Ker blagajnik ni bil navzoč, je občni zbor podelil staremu odboru absolutorij s posebnim dodatkom.

Izvoljen je bil nov odbor, ki ga tvorijo naslednji gg.: predsednik Avgust Taček, podpredsednik Franc Krajnc, tajnik Amand Pepernik, blagajnik Štefan Lampi; pregledovalca računov sta Ivan Vozlič in Anton Čoh.

Predsednik g. Taček je po volitvi stvarno utemeljeval težki položaj, v katerega je zašel poklic damskih frizerjev, ki se še vedno smatra več ali manj za luksuzni poklic, zlasti sedaj v času krize. Predsednik je bodril vse navzoče, da vztrajajo, ker je klub velike važnosti za frizerski naraščaj, kateremu naj nadomešča stro-

„Šlager“

izposojevalnica gramofonov od Din 10'-gramofonskih plošč „1“-Istotam

„Rekord“

manufaktura na obroke. Celje, Dečkov trg 4 a.

Pasje življenje je krajše, nego človeško, hitro vznikne in hitro preide. S šestimi leti je pes star toliko, kakor človek, ki jih ima šestintrideset. Mnogih se spominjam, posebno iz otroške dobe, kajti žival je vedno bližja otroku nego odraslemu. Spominjam se nenavadno lepih in pametnih psov, a tudi takih, ki so bili prave karikature. Najzabavnejša me temi je bila psička, ki sem jo spoznal pri Triglavskih jezerih. Imela je telo nenavadno dolgega jazbecarja in glavo pinča. Telo je bilo pokrito z resasto dlako neke čudne rdečkaste, naravnost nemogoče barve. Imela je lepe oči, a drugače je bila tako grda, da jo je človek nehote opazil. Če si vrgel kos lesa, je skočila v čudovito, prozorno vodo jezera in playala kakor vidra. A kaj pomenijo vsi opisi — če bi jo bil slikar naslikal takšno, kakršna je bila, bi vsakdo mislil, da pretirava; bila je, kakor da bi ušla iz kakšnega humorističnega lista.

Mnogh pasjih zgodbic sem doživel sam, najzabavnejšo sem pa čul iz verodostojnih virov in mislim, da še ni nikjer zapisana.

Kiki je bil majhen, bister in svetločlak pes, po pasmi Airedale-terrier.

Bil je last mojega strica, elektroinženjerja, ki je bil med vojno nekaj časa zaposlen na Jesenicah, pozneje pa se je preselil na Bled. Na Jesenicah je bil Kiki ljubljenec vsega »električnega« obojja. Inženjerji, monterji in strojepiske, vse ga je razvajalo in mu dajalo tudi v težkih vojnih časih obilo jedi, ki jih je Kiki — časi so bili težki — doma včasih pogrešal. Bil je razvajen in žganci mu pogostokrat niso dišali. Ko se je njegov gospodar preselil, je bilo seveda vsega tega konec. A stric je kmalu opazil, da Kiki prav ničesar ne je. Nikdar ni imel teka, a vkljub temu je bil izvrstno razpoložen. Prav nič mu ni manjkalo, bil je dobre volje in smrček mu je bil vedno lepo vlažen, tako kakor se za zdravega psa spodobi. Jedel pa ni ničesar, to je bila uganka, ki se je objasnila šele dokaj pozneje.

Na Bledu je Kiki vsako jutro spremljal strica v urad, prijazno je zamahnil z repom, potem pa odbrzel na — kolodvor, kjer je skočil na vlak. Peljal se je naravnost na Jesenice, kjer je šel v urad k inženjerjem, ki so ga dodobra nahranili in nabožali. Ko je imel vsega dovolj, je šel zopet na vlak in se odpeljal na

Bled, kjer je strica počakal ob dvanaestih pred uradom. Prebrisani pes je delal to dan za dnem in se nikdar ni zmotil. Ni hotel v voz, ostal je na pločniku, da ga ne bi zaprl v oddelek. Sprevodniki pa so ga poznali in se mu smejali, nihče ga ni nadlegoval, pravili so: »To je pa naš slepi potnik.«

Povest priča o precej nenavadni inteligenci. In bitja, ki so tako razvita, tako pametna, so vendar le živali. Če si ljudje želijo paradiža, zakaj si ga ne bi psi? Že vem, kako bi jim uredil. V pasjem paradižu ne bi bilo bolh, uši in klopov, a tudi ne lovskih čuvajev, konjedercev in policajev. Bilo bi mnogo prijaznih psičk, mnogo kotičkov z zanimivimi vonjavami in vsepovsod silne množice divjačine. Vsak nebeški zajec bi imel dolžnost, da se da končno uloviti, prelahko pa ne bi bilo, in če bi bilo po mojem, čisto gotovo ne bi dal, da bi v pasjem paradižu rastle klobase na grmovju. Kajti dobrine, ki jih dosegamo prelahko, ki nam postanejo puste in prazne in njih sladkosti ne čutimo več. Tako je z nami vsemi, in vsi smo si v tem enaki — psi in ljudje, kaj ne?

kovno šolo, dokler ta ne bo ustanovljena.

Tajnik g. Pepernik je omenil, da obrtništvo ni mnogo pridobilo s tem, da je bil raznim obrtnikom s podporo države ali Zbornice za TOI omogočen obisk raznih tečajev pri nas in v inozemstvu zaradi izpopolnitve strokovnega znanja. S tem se poma-ga samo posameznikom do lepo zve-nečih nazivov, kakor n. pr. specialist, ostalemu obrtništvu pa so te dobrine nedostopne. Zato naj bi institucije, ki hočejo podpirati stremljenja za povzdigo obrti, odslej vedno prej sto-pile v stik s pristojnimi strokovnimi

zadragami. Le tako bo mogoče do-ločiti osebo, ki bo jamčila, da si no-vih pridobitev ne bo pridržala zase, marveč, da bo s predavanji ali tečaji seznanila z novimi pridobitvami vse obrtništvo dotične panoge iz kraja, od koder je bila poslana, oziroma je bila določena podpora. Strokovna za-druga naj bi po potrebi plačala od-škodnino tistim, ki bi na omenjeni način seznanjali obrtnike z novimi pridobitvami. V bodoče naj bi se s podporami omogočila strokovna iz-popolnitev pri nas ali v inozemstvu le manj premožnim, predvsem pa ze-lo nadarjenim osebam.

DOMAČE VESTI

d Ukinitev okrožnega inspektorata v Mariboru. Z novim državnim pro-računom je bilo zaradi štednje uki-njenih 11 okrožnih inspektoratov. Med drugimi je ukinjen tudi okrožni inspektorat v Mariboru; njegove po-sle prevzame banska uprava v Ljub-ljani.

d Šolska vodstva pozor! Letošnji XIII. ljubljanski velesojem se vrši od 3. do 12. junija in pada torej še v šolsko leto. Šolska vodstva, posebno ona na deželi, naproša uprava Ljub-ljanskega velejma, da naj svoje majske izlete tako uredi, da si bo mladina v zvezi z izletom lahko ogledala tudi velesojem. Na velesoju mu bo zbrano vse, kar more zanima-ti tudi mladino, dvigati njen narod-ni ponos in bistriti razum. Za učen-ce vseh šol in zavodov znižana vstop-nina po 3 Din. Dan obiska poljuben, vendar se nedeljski in prazniški po-poldnevi ne priporočajo.

d Bogastvo našega poljedelstva. Naš največji poljedelski časopis »Po-ljeprivredni Glasnik« izdaja sedaj — po uspehih posebnih zvezkih v ame-riškem, češkoslovaškem in sloven-skem poljedelstvu, rastlinski prehrani in živinoreji — poseben zvezek o bogastvu našega poljedelstva s strokovnimi, lahko in razumljivo pisa-nimi članki o vseh panogah našega poljedelstva. Delo bo ilustrirano z večjim številom umetniških risb. Ta publikacija bo prepričala vsakega čitatelja, da predstavlja naše polje-delstvo, tudi nepopolno izkoriščano, veliko bogastvo, ki se lahko z na-prednim delom znatno poveča. Ta zvezek stane 25 Din in se naroča pri administraciji »Poljoprivrednega Glasnika«, Novi Sad, Sremska 6.

d Vsaka skodelica Kathreiner Kneippove sladne kave s pravim Franckovim dodatkom je skodelica zdravja! Vprašajte enkrat Vašega zdravnika, morda bi to tudi Vašemu zdravlju dobro služilo!

d Dunajska vremenska napoved za torek 9. maja: Po večini oblačno, tu pa tam dež, hladneje.

Celje in okolica

c Poslanec Ivan Prekoršek med narodom. V nedeljo 7. t. m. po rani maši se je vršil v gostilni g. Stožirja (Poharca) v Šmartnem v Rožni doli-ni dobro obiskan shod JRKD, ki ga je otvoril šolski upravitelj g. Požar. Poleg narodnega poslanca g. Ivana Prekorška sta bila navzoča tudi sreski načelnik g. dr. Vidmar iz Celja in sreski veterinarski referent g. Šri-bar. Poslanec g. Prekoršek je obširno in izčrpno poročal o notranje in zu-nanjepolitičnem položaju države, o novih zakonih in o delu v Narodni skupščini, sreski veterinarski refe-rent g. Šribar pa je govoril o važnosti in ciljih vsedrjavne stranke in nje-nih krajevnih organizacij in o pome-nu države. Narodni poslanec g. Pre-koršek je nato sprejemal prošnje in želje zborovalcev, sreski načelnik g. Vidmar je razpravljal z županom in občinskimi odborniki o raznih lokal-nih zadevah. Zborovalci so sledili iz-vajanjem govornikov z velikim za-nimanjem in odobravanjem. Sklenje-no je bilo, da se bodo uvedla v Šmartnem v Rožni dolini strokovna predavanja. V nedeljo 14. t. m. po ra-ni maši bo predaval sreski veteri-narski referent g. Šribar v šmartin-ski šoli o raznih gospodarskih vpra-sanjih in živinoreji.

c Gasilski praznik sv. Florjana so obhajala v nedeljo 7. t. m. gasilna društva v Celju, Gaberju, Trnovljah, Škofji vasi, na Teharju, Babnem, Lo-pati in Lavi. Številni gasilci so od-korakali ob 8. zjutraj izpred Gasil-skega doma v Gaberju z gasilsko god-bo iz Trnovelj na čelu v župno cer-kev k maši. Po maši se je vršil v go-stilni pri »Jugoslovanu« v Gaberju služben sestanek, na katerem so pre-davali podstarosta JGZ g. Vengust iz Celja o aktualnih gasilskih vpra-sanjih, g. Konrad Golovčan o načr-tu novega gasilskega zakona in gosp. dr. Josip Čerin o ustanavljanju sani-tetnih oddelkov in ambulanc.

c Z novim železniškim voznim re-dom, ki bo stopil 15. t. m. v veljavo, bo na progi Celje—Velenje namesto sedanjih 4 uvedenih v obeh smereh 5 potniških vlakov, vozni čas pa bo znašal zaradi povečane brzine le eno uro, dočim znaša sedaj skoro 1½, pri nekaterih vlakih pa celo 2 uri. Za-radi tega je vozni red precej spre-me-njen. Tudi na progi Velenje—Dravo-grad je vozni čas malo skrajšan, vendar pa bodo tam vozili tudi v bo-doče samo trije pari vlakov.

c Jurjevanje celjske garnizije se je vršilo v soboto 6. t. m. dopoldne na Starem gradu ob prisrčnem, ve-selem razpoloženju udeležencev.

c Sokolski pešizlet s ciljem, ki ostane tajen, priredi celjski Sokol v nedeljo 14. t. m. Tak izlet je novost za Celje. K udeležbi sta vabljeni članstvo in naraščaj. Kraj izleta je v okolici, posebni stroški ne bodo po-trebni. Odhod ob tričet na eno z dvorišča mestne osnovne šole.

c Stareje sestre Sokola v Celju. Te-lovadbica se je zaključila v petek 5. t. m. Skupni majniški izlet bo v so-boto 13. t. m. v Lisce. Zbirališče v parku pri brvi. Odhod točno ob 14., povratek ob 18. Izlet bo le ob lepem, solnčnem vremenu. Zdravo! — N.

c Lutkovna predstava. Skavtski lutkovni oder bo uprizoril v soboto 13. t. m. ob 16. v Zdravstvenem domu domačo lutkovno veseloigro Cvetka Šviglja »Gašperčkov junaški čin«.

c Vstopnice za koncert podmladka Rdečega križa na drž. realni gimna-ziji v Celju, ki bo v soboto 13. t. m. ob 20. v Mestnem gledališču, se do-bijo v predprodaji v knjigarni K. Go-ričarja vdove.

c Pod vlak je skočil. V nedeljo 7. t. m. okrog 11. zvečer so našli na že-lezniški progi pod Dornovim posest-vo v Zagradu pri Celju težko ran-jenega 19-letnega Štefan Cokana, krojaškega pomočnika pri tvrdki R. Stermecki, stanujočega v Gosposki ulici 19, doma iz Roj pri St. Petru v Sav. dol. Nesrečnež je skočil pod to-vorni vlak. Kolesa so mu zdrobila ter-banjo in glavo napol odtrgala ter ga tudi poškodovala po telesu. Cokana so prepeljali z reševalnim avtomobil-om v bolnico, kjer pa je takoj po prevozu izdihnil. Vzrok samomora ni znan.

c Uboj v Hudi jami. V nedeljo 7. t. m. zvečer so se stekli neki rudarji v Hudi jami pri Laškem. Pri tem je dobil rudar Mirko Sadar iz Hude jame smrtno nevarne poškodbe na glavi in telesu. Prepeljali so ga ta-koj z avtotaksijem v celjsko bolnico, a je nesrečnež že med prevozom iz-dihnil.

c Nevaren ogenj poleg gozda. V ne-deljo 7. t. m. okrog 20.30 se je vnela kopica slame na travniku blizu San-derljevega posestva na Miklavškem

Mehko
palmira-milo
olepšuje.

hribu. Bila je nevarnost, da se ogenj razširi na bližnji gozd. Domači so ogenj kmalu pogasili. Celjskim ga-silcem, ki so kmalu prispeli, ni bilo več treba stopiti v akcijo.

c Življenja se je naveličal 57-letni usnjar Albin E. iz Celja. V soboto 6. t. m. okrog 11. dopoldne si je na travniku poleg okoliškega pokopa-lišča na Golovcu z nožem prerezal žile na levi. Obupanca so takoj prepeljali z rešilnim avtomobilom v bolnico.

c Odvratna scena se je nudila v nedeljo 7. t. m. okrog 17. pasantom na cesti nad kopališčem »Diana« na Bregu. Neki gospod iz Celja je šel s svojim psom iz Celja na izprehod in je srečal nekega psa z Brega, ki je imel nagobčnik. Psa sta se spoprije-la, omenjeni gospod pa je potegnil nož in zabodel psa, ki je last vlako-vodje v p. g. Rabiča, v glavo. Pes se je zgrudil ves v krvi, ki je oškropila cesto. Psa so pozneje prepeljali na dom. Izgubil je zelo mnogo krvi. Pa-santi so se ogorčeno zgražali nad brezsrčnim postopanjem gospoda. Zadeva je prijavljena oblasti.

c Novi grobovi. V mestni ubožnici v Celju je umrla 5. t. m. 77-letna ob-činska reva Uršula Urančeva. V celj-ski bolnici so umrli: v soboto 6. t. m. 67-letni kočar Anton Haler iz Rogin-ske gorec pri Šmarju in 5-letni sin krojača Stanko Prislan iz Žalca, v ponedeljek 8. t. m. pa 2-letni sin brez-poselne služkinje Daniel Malinger iz Nove vasi pri Celju in pol leta stara delavčeva hčerka Danica Golovškova iz Žalca. N. p. v m!

c Nastop akrobatov. V soboto in nedeljo zvečer ter v nedeljo dopol-dne je priredil g. Vinko Bučar zani-mivo akrobatsko produkcijo na žici, ki je bila napeta nad Savinjo med kapucinskim mostom in brvjo pri parku. Obe večerni produkciji sta bi-li združeni z lepim, učinkovitim og-njemetom. Pri produkcijah je igrala železničarska godba. V soboto zvečer in nedeljo dopoldne je priredil gosp. Adolf Krajnc na trgu pred kolodvo-rom dve samostojni produkciji na enem samem, tri metre visokem ko-lesu in izvajal dovršene akrobatske točke. Vse produkcije so bile zelo do-bro obiskane.

c Legitimacije za četrtinsko vožnjo za manifestacijsko zborovanje Na-rodne strokovne zveze v nedeljo 14. t. m. v Ljubljani, ki veljajo za vse vlake, razen Simplon orient ekspre-sa, in za vse proge, se dobe pri tr-govcu g. Franju Joštu, Celje, Razla-gova ul. 8. Legitimacije veljajo od 12. do 18. t. m.

c Opozorjamo celjsko javnost na predavanje o produkcijski, valutni, finančni strukturi in svetovni gos-podarski krizi, ki se bo vršilo drevi ob osmih v predavalnici tukajšnje drž. dvorazredne trgovske šole. Pre-daval bo g. dr. Joža Mihelak iz Ljub-ljane. Vstopnina 2 Din za osebo.

c »Nakupovanje vložnih knjižic«. Pod tem naslovom smo objavili dne 2. t. m. v rubriki »Glasovi iz občin-stva« dopis, h kateremu še pripomi-njamo, da v dopisu ni bila mišljena vojniška občina, marveč je ponudbo, da nekdo kupi vložne knjižice, raz-glasil pred cerkvijo v Vojniku občin-ski sluga iz Škofje vasi.

c Članski sestanek »Merkurja«, društva trgovskih in privatnih na-meščencev Jugoslavije v Zagrebu, podružnice v Celju, se bo vršil na podlagi § 12. splošnih pravil v četr-tak 11. t. m. ob 20. v restavracijskih

prostorih Narodnega doma z dnev-nim redom: 1. Volitev delegata za 61. redno glavno skupščino matice v Zagrebu dne 28. maja. 2. Referat po-verjenika o pravilniku in novih da-jatvah. 3. Slučajnosti. Članstvo je vabljeno, da se v lastnem interesu točno in polnoštevilno udeleži se-stanka.

c Dospeli so najnovejši modeli opank in letnih čevljev različnih kombinacij in barv po nizki ceni in najboljše kakovosti. Oglejte si ter kupite jih in zadovoljni boste! Peko.

c Surovinska zadruga čevljarjev v Celju bo imela svoj redni letni obč-ni zbor v nedeljo 14. t. m. ob 8. zju-traj v gostilni ge. Janžekove Za kre-sijo.

c Izgube. Dne 5. t. m. okrog 11. do-poldne je bil izgubljen z nekega av-tomobila med vožnjo od ogla Kralja Petra in Cankarjeve ceste do Štor za-voj z moškimi hlačami in ženskim perilom.

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU
Petek 12. maja ob 20.: »XYZ«, Dram-ske cene.

MILAN KOŠIČ:

Klabund

(K premijeri »XYZ« v petek 12. t. m. v Mestnem gledališču v Celju)

Kot lirik in dramatik si je pridobil Klabund neveljivih zaslug za nemško literaturo. Smatrajo ga za najvažnejšega posredovalca med im-presionizmom in ekspresionizmom. Rodil se je 4. nov. 1890. v Crossenu ob Odri. Kot lirik združuje nežnost in ljudsko preprostost z globokim doživljem in prijetnim humorjem. Najvažnejša njegova dela lirične vse-bine so: »Ob zori«, »Nebeški vagant« in »Vroče srce«.

Kot pripovednik ustvarja življen-ske dogodke v pesniški obliki, ki od-govarjajo glasbeni simfoniji, on pre-ide psihološki razvoj in pripovedno poročanje ter nam prikazuje poedi-ne okolnosti kot refleksije v duhu sanjajoče, lirično občutene osebnosti. Med večja pripovedna dela je šteti: »Rasputina«, »Cara Pjotra«, »Borgio«, »Bolezen« in »Mohameda«. Osobito znani so njegovi prevodi iz kitajske literature, posebno »Krog s kreda«; ta drama je doživela nešte-to predstav po širnem svetu ter se je igrala v Parizu, Londonu, Moskvi itd. V »Igri v treh« »XYZ« obrivna-va snov stare teatske romantike tako neprisiljeno, tako duhovito, da dobi komedija videz resničnosti in sijajno risanih značajev in to v kljub nemogoči situaciji.

Komedijo odlikuje lahek dialog, kjer ideje in besede blestijo kakor v solncu. Ta dialog očituje neko posebno gracioznost v oblikovanju, ki nemškimi literatom sicer ni lastna in spominja na Musseta; baš v tem je menda njegov čar. — Komedija »XYZ« je doživela v Parizu, Pragi, Londonu, Berlinu nad 300 uprizori-tev.

Klabund (njegovo meščansko ime Alfred Hentschke) je umrl 14. avgu-sta 1928 v Davosu v najlepši dobi 38 let. — Žena mu je bila znamenita gledališka igralka Carola Neher, ki je vedno prva nastopala v njegovih dramah. Njegova literarna zapušči-na obsega 6 debelih zvezkov in še je cela kopica neobjavljenih del, ki ča-kajo založnika.

PIERRE BENOIT:

KÖNIGSMARK

Zgodovinski roman

Poslovenil B. Rihteršič

»Zjutraj lahko napravite z menoj kar hočete,« sem odvrnil.

»Jutri!« je grenko odvrnil. »Ali mislite, da vas bom nocoj pustil k njej? Vem, da vas čaka, čeprav mi še niste odgovorili na prvo vprašanje. Ne, gospod, ne! Takoj!«

To mi je bilo preveč. Z vso silo sem se oprostil njegove roke in ga sunil stran. Odletel je v zid.

Izdrl je sabljo.

Dovolj močnega sem se čutil, da bi mu bil sabljo vzel in jo nameril nanj. Toda pri tem bi me bil lahko ranil. Naj bi že bil konec boja kakršenkoli — na vsak način bi nastal hrup, ropot. Tega pa nisem smel dopustiti.

»Gospod von Hagen,« sem mu tiho rekel. »Poslušajte me. Govorite kakorkoli že hočete — vzrok poznam. Vi sami ljubite veliko vojvodko.«

»Gospod!« je besno vzkliknil. »Prepovedujem vam...«

»Poslušajte vendar,« sem mu rekel z nestrpnim in odločnim glasom, ki mu je imponiral. »Ljubite jo, da še enkrat ponovim. Torej dobro! Veliki vojvodki Aurori, tej čudoviti ženi, proti nocoj velika nevarnost. Vsaka minuta, vsak trenutek, ki ga izgubljam z vami, povečuje, poslušajte me, to nevarnost. Svojo

74 častno besedo vam dam, da je vse res, kar sem vam povedal.«

Videl sem, da sem udaril ob pravo struno.

»Kaj hočete s tem reči, gospod profesor?« je prestrašeno šepnil. »Velika nevarnost?«

»Da, gospod von Hagen. Pojdite takoj v svojo sobo in nikar ne spite. Morda bo velika vojvodka Aurora še nocoj potrebovala vašo pomoč.«

Najprej se ni mogel odločiti, potem je odvrnil:

»Dobro, gospod, velja. Pojdem. Toda ne pozabite! Če ste me potegnili!...«

»Ne bojte se,« sem mu odgovoril, »ker vam obljubljam, da bova mali izlet, ki ste mi ga prej predlagali, preložila, če hočete — na jutri zjutraj. Prav tako drag mi bo kakor vam.«

»Torej na svidenje jutri zjutraj,« je dejal in se priklonil. »In kdaj?«

»Ob šestih. Pir, Majorskem mostu. Kraj je miren in Melna teče blizu.«

»A orožje?«

»Kakršno hočete,« sem odvrnil. »Zaupam vam.« Oba sva dejala nato v en glas:

»In brez prič, sama.«

Postavil se je v pozor, vojaško pozdravil in izginil v noč.

»Naposled,« sem šepnil in se oddahnil kakor bi se mi bil odvalil težak kamen s srca.

Enajsta ura je že odbila, ko sem prišel k veliki vojvodki.

Čakala me je v svojem budoarju, kar stojé in precej blede.

Ko sem vstopil, je takoj prebrala na mojem licu, da se je moralo zgoditi nekaj nenavadnega, ker me ni vprašala, zakaj sem se zamudil.

»Nič važnega?« je mirno rekla.

»Nič, madame. Toda hitro morava oditi, ker je že skrajni čas.«

Ko sva prišla do stebrišča, so se odprla vrata Meluzinine sobe in na pragu se je prikazala gospodična von Graffenfried.

»Kako?« se je začudila. »Ali že sedaj?«

»Da,« je odvrnila Aurora. »Ali ti nisem povedala, da pojdeva pol ure prej. Nič se ne boj, drago dete. Ostani tu in pazi, da nihče ne pride sem. Še pred polnočjo se vrneva.«

Poljubila jo je na čelo.

Vsa v strahu in s solzami v lepih očeh mi je gospodična von Graffenfried stisnila roko.

»Priselite mi, da se ji ne bo nič pripetilo,« me je rotila. »Samo vam jo lahko zaupam.«

»Pojdimo, pojdimo,« je dejala Aurora. »Obrnimo se. Ugasni luč na stopnicah!«

Šla sva v temi.

Ko sva prišla do srede stopnišča, sem začutil, kako je roka velike vojvodke stisnila mojo. Ni drhtela, besedo vam dam.

»Ali imaš orožje pri sebi?« me je vprašala.

»Ne.«

»Otrok,« je šepnila in obenem sem začutil, da je njena roka segla v žep mojega suknjica in pustila nekaj v njem.

* Vstopnice za uprizoritev »XYZ« v petek 12. t. m. v Mestnem gledališču v Celju se dobe v predprodaji v knjižarni K. Goričarja vdove.

Sport

Prvenstvena nogometna tekma SK Laško : SK Jugoslavija 6 : 2 (4 : 1)

CELJE, 8. maja.

Temeljito je včeraj zmagalo tehnično sicer šibkejši in mlajše moštvo Laščanov nad skrajno slabo igrajočo enajstorico domačinov. V jesenskem srečanju lani so Laščani igrali z nasprotnikom komaj z 2 : 3, letos pa že z visoko razliko tega podvojenega števila golov. Laško je nastopilo v postavi: Kačič, Horjak, Zupanc, Komericki, Krajnc, Petrin, Zorko, Vrečko, Majcen III, Majcen II, Kokolj II, dočim je Jugoslavija postavila Pleterska, Kuneja, Gobca, Suholežnika, Stojkoviča, Stojana, Poljanika, Žagarja, Nikolića, Košarja in Hiršbeka.

Laško prične z velikim elanom in ostrim tempom ter doseže že v drugi

minuti vsled foula desne zveze J. po diktirani 11-metrovki vodstvo po Majcenu II. Tri minute za tem spusti v očitni nervoznosti Pleterskež v drugi žogo v mrežo in šele v 11. minuti se posreči vsled očitne napake Kačiča Jugoslaviji 1. gol. Kmalu za tem diktira sodnik tudi proti L. penale, ki pa ga Žagar ne efektuira. Igra je bila zelo živahna, tu pa tam ostra. Jugoslavija je igrala z veliko nervozo in ležernostjo. V 26. minuti je ponovno povzročila roko, toda sodnik odloči kot in dve minuti zatem zviša Laško score na 3 : 1. Kmalu zviša center L. iz res lepe solo poteze stanje na 4 : 1, ki ostane neizpremenjeno do odmora.

V začetku drugega polčasa je že izgledalo, da se je J. močno opomogla, kajti prevzela je vodstvo, toda le za borih 5 minut. V tem času je bil bleširan Majcen II in moral za nekaj časa zapustiti igrišče. Toda mladi Laščani tudi zaradi tega handicapa ne popuste in spet z podvojeno silo pritisnejo na polje J., ki mora kmalu kapitulirati in sprejeti že v 4 minuti 5. gol. Sledi 20 minut brezplodne igre, v kateri L. kljub lahni stalni premoči ne more biti efekten. Šele po dolgem prizadevanju se posre-

či Joži zabiti v mrežo J. še tudi 6. in zadnji gol za L. Kmalu sledi tudi za J. drugi gol. Ob tem stanju zaključijo sodnik to prav zanimivo tekmo.

Laško je igralo, kakor tega nismo pričakovali! Elan in požrtvovalnost ter dober stoping in hiter, oster napad je dika tega moštva. Vsi so bili daleč nad povprečnost dobri, tehnično so še začetniki, imajo pa dobro taktiko, in njihov vratar je razred zase! Moštvo Jugoslavije nas je tokrat grdo razočaralo in mu svetujemo, da bi pri prihodnjih nastopih pokazalo malo več zmisla za sport in nogomet, ter da bi ne kvarilo po nepotrebnem in zgolj iz lenobe ime na svojega kluba. Publike je bilo okrog 200. Tekma je bila mirna. Sodnik g. Ochs je imel dovolj posla, a je bil strog in objektiven. — c.

t Nogometna sekcija SK Celja. Drevo ob osmih strogo obvezen sestanek vseh nogometašev v Zdravstvenem domu. — Načelnik.

Proda se

vse v dobrem stanju: štirikolesni voziček z lestvicami, mala omarica za led, klosetni vstavek, kurnik, cvetlične ograje za na okno s pelagonijami tičnice ter perilo za novorojenčka. Naslov v upravi lista.

Kino

Elitni kino Union. Ponedeljek 8. maja: »Gospodična poročnik«. Izvrstna zvočna komedija iz vojaškega življenja. V glavnih vlogah Erry Bos in Harry Liedtke. Dve zvočni predigri. — Torek 9., sredo 10. in četrtek 11. maja: »Inspiracija« (Yvonne). Veličasten zvočni film. V glavni vlogi svetovno znana umetnica Greta Garbo. Dve zvočni predigri. Ne zamudite tega krasnega filma!

To je pa res strašno, kako Ti kolneš! — »Saj to je tudi edina zabava, ki jo imam, odkar sem postal abstinent.«

Gospodinja: »Kaj ne, Micka, pred tridesetimi leti so bili vendarle boljše časi?« — Kuharica: »Res je, milostiva, takrat sem dobivala vsaj svojo plačo vedno točno.«

»Ali ima pri tej tvrdki človek izglede za napredovanje?« — »Seveda, draga koleginja, prihodnji teden se loči naš šef od svoje žene!«

Kupujem

staro železo, medenino, gume, baker in druge kovine. Bremer, Celje.

Dve prazni sobi

na željo s kavo in obedom oddam. Celje, Miklošičeva 5/I. Vprašati med 1/2 13. in 1/2 14.

Semena

vseh vrst vrtna in poljska, sveža dobite pri tvrdki

Karol Loibner, Celje

Pril. »Zvoncu« — Kralja Petra o. 17.

Papir

vsake vrste in pisarniške potrebščine po nizkih cenah se dobijo na veliko in drobno v knjižarni

Franz Leskovšek

Celje, Glavni trg 16

LEO INKRET INSTALACIJSKO PODJETJE CELJE, DEČKOV TRG 2

popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba

Lepo stanovanje

s 3 sobami in kuhinjo, sobo za služkinjo in vseni pritliklinami se odda s 1. junijem v novi hiši. Naslov v pisarni Javne kuhinje v poslopu Delavske zbornice v Celju.

Oglašujte!

Iščemo zaupnike (-ce)

vseh slojev, katerim zagotavljamo pri polnjem delovanju stalno uradniško mesto. Pismene prijave na upravo »Nove Dobe« pod »Bodoči uradnik«.

Učenec

se sprejme takoj. Jože Tovornik, ključavničarstvo, Celje — Breg št. 6.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:
Maribor, Šoštanj

Franjo Dolžan

Celje
Za kresljo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

Amateralbumi • Albumi za razglednice • Spominske knjige v veliki izbiri pri tv.

K. Goričar vdv., Celje, Kralja Petra cesta 7
veletrgovina s papirjem in pis. potrebščinami

Razni pisalni pribor